

slutning til, at der gives Landbrugsministeren den foreslaaede Bemyndigelse til at træffe Foranstaltning mod Overførelse af Smitte her fra Landet til andre Lande. Vi er ogsaa, naar det drejer sig om de Ting, der kan være Tale om at udføre herfra, hvad enten det er Varer fra Landbruget, Havebruget eller Skovbruget, interesserede i, at Udførselen sker under saa betryggende Forhold som muligt. Men jeg ønsker i denne Forbindelse at henlede saavel den højtærede Landbrugsministers som ogsaa Udenrigsministerens Opmærksomhed paa et Forhold, som jeg tidligere har omtalt her i Salen, nemlig det Indførselsforbud, Norge har udstedt for Planteskole-Artikler, Frugt, afskaarne Blomster o. s. v. her fra Landet, et Forbud, som har været opretholdt i det sidste Aar paa Grund af Mund- og Klovesygen, og som har generet den danske Udførsel ret-betydeligt.

Udenrigsministeriet har i det sidste Aar gjort et meget godt og dygtigt Arbejde for at faa dette Forbud hævet, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke Udenrigsministeriet for dette Arbejde; det har ikke baaret nogen Frugt, men jeg paaskønner ikke destomindre det Forsøg, man har gjort paa igen at aabne Muligheden for Udførsel her fra Landet. Det er saa meget mere mærkeligt, at Norge fremdeles paa Grund af Mund- og Klovesygen opretholder dette Indførselsforbud overfor Danmark, som et saadant Forbud ikke er udstedt overfor Tyskland og Holland, hvor dog i alt Fald i Øjeblikket Mund- og Klovesygen er betydelig mere udbredt end her i Landet. Det er oplyst for mig, at medens der her i Danmark i de sidste Uger før Jul kun anmeldtes mellem 200 og 300 Tilfælde, anmeldtes der i Tyskland 2 000 Tilfælde i en Uge og i Holland noget lignende; ja, i September Maaned var Antallet af anmeldte Tilfælde i Holland oppe paa over 18 000. Nu ved jeg godt, at som Forsvar for, at Forbudet ikke gælder Tyskland og Holland, har Norge anført, at Varerne derfra gik søværts til Norge. Saa vidt mig bekendt, har man herfra Danmark tilbudt at gøre det samme, ogsaa at sende vore Artikler ad Søvejen; men ikke destomindre har Norge opretholdt Forbudet.

Jeg vil gerne henlede saavel den højtærede Landbrugsministers som den højtærede Udenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, og jeg kan ikke se rettere end, at da Mund- og Klovesygen her

i Landet praktisk talt nu er ved at forsvinde, er Tiden kommet til, at der igen bør prøves en Forhandling med Norge om dette for Danmark ikke helt ubetydelige Spørgsmaal.

I § 4 paabydes Anmeldelsespligt for den, der opdager, at en Plantesygdom er til Stede paa det Areal, som tilhører ham. Jeg tror, at det under de Forhold, vi har i Øjeblikket, er rigtigt at opretholde § 4, men naar der saa i § 5, 2det Stykke, staar: „Udlæg til Bekæmpelsesmidler, saasom Sprøjtevædske, Desinfektionsmidler og lignende, kan godtgøres efter Landbrugsministerens Bestemmelse, saa kunde jeg ønske, at dette „kan“ slettes, saaledes at disse Udlæg i det hele taget godtgøres efter Landbrugsministeriets Bestemmelse. Det forekommer mig, at saa længe det kun er ganske faa og ganske smaa Arealer, der er Tale om, har det sin store Betydning, at man bekæmper Smittefaren grundigt, og det bør da være Staten, der har Forpligtelsen til at bære Udgiften. Forholdet kan ændres, men saa vil ogsaa denne Bestemmelse kunne ændres. Men i det Øjeblik, det gælder om at komme Smittekilden til Livs, mener jeg, at det vil være det rette for at faa Bekæmpelsen gennemført grundigt, at man lader dette Ord „kan“ udgaa af 2det Stykke i § 5.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg mene, at en ganske kort Udvalgsbehandling turde være ønskelig. For øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget i sin Helhed.

H. C. Hansen: Der kan kun være Grund til Tilfredshed med det foreliggende Forslag, der i Hovedsagen gaar ud paa at forlænge den nugældende Lov, som udløber den 1. Januar 1928. Lovforslaget er i det væsentlige kun en Forlængelse af den allerede bestaaende Lov, dog er der, som nævnt af andre Ordførere, en enkelt Tilføjelse, nemlig en Bestemmelse om Anmeldelsespligt med Hensyn til en Kartoffelsygdom, som har vist sig indenfor Landets Grænser, og som vistnok i langt højere Grad har hjemme udenfor Landets Grænser, nemlig Kartoffelbrokken. I de Egne af Landet, hvor Kartoffelavlens spiller en stor Rolle, kan man kun være tilfreds med, at denne Kartoffelsygdom bliver kvalt i sin Vorden, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale nærværende Lovforslag til en velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for